

Димчо Дебелянов

В тъмницата

О, неволя – да крееш
на неволите раб,
да възпламеняваш и тлееш –
ту всеилен, ту слаб.

Тук обжегнат от зноя,
там помръзнал в студа,
надломяван от своя
и от чужда вражда.

Да тъгуваш по скрити,
неизгрели слънца,
сам понесъл тъгите
на милиони сърца.

Като воин в тъмница
да не можеш – пленен,
да развържеш десница
в гняв безумно-свещен.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6154>]